Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 11ης Ιανουαρίου 2017*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Αλιεία — Κανονισμός (ΕΕ) 1380/2013 — Κανονισμός (ΕΕ) 1367/2014 — Κύρος — Αλιευτικές δυνατότητες — Προληπτική προσέγγιση — Αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων — Αρχή της αναλογικότητας — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Γρεναδιέρος των βράχων και κορδέλα»

Στην υπόθεση C-128/15,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, που ασκήθηκε στις 13 Μαρτίου 2015,

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τους A. Rubio González και L. Banciella Rodríguez-Miñón,

προσφεύγον,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από την A. Westerhof Löfflerová και από τους A. de Gregorio Merino και F. Florindo Gijón,

καθού,

υποστηριζόμενου από την:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον A. Bouquet και από τις I. Galindo Martín και A. Stobiecka-Kuik,

παρεμβαίνουσα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. Da Cruz Vilaça, πρόεδρο τμήματος, M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits και F. Biltgen (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: H. Saugmandsgaard Øe

γραμματέας: L. Carrasco Marco, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Μαΐου 2016,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 21ης Ιουλίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με το δικόγραφο της προσφυγής του, το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 1367/2014 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2014, σχετικά με τον καθορισμό, για το 2015 και το 2016, των αλιευτικών δυνατοτήτων για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη για ορισμένα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων (ΕΕ 2014, L 366, σ. 1), καθόσον το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπερέβη τα όρια της εξουσίας του εκτιμήσεως, καθορίζοντας κοινό συνολικό επιτρεπόμενο αλίευμα (TAC) για τον γρεναδιέρο των βράχων (Coryphaenoides rupestris, στα αγγλικά «Roundnose grenadier») και την κορδέλα (Macrourus berglax, στα αγγλικά «Roughhead grenadier»), σε δύο ζώνες διαχειρίσεως, δηλαδή στις ζώνες «5B67» και «8X14», χωρίς να λάβει υπόψη την αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων και σε αντίθεση προς τις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΕ) 1380/2013

2 Ο κανονισμός (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 354, σ. 22, στο εξής: κανονισμός ΚΑΠ), περιλαμβάνει διατάξεις για την υλοποίηση σκοπών που επιδιώκει η κοινή αλιευτική πολιτική (ΚΑΠ).

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 4, 6, 10 και 24, καθώς και 34 έως 36 του κανονισμού ΚΑΠ έχουν ως εξής:

«(4) Η ΚΑΠ θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας συμβάλλουν στη δημιουργία μακροπρόθεσμης περιβαλλοντικής, οικονομικής και κοινωνικής βιωσιμότητας. Θα πρέπει να προβλέπει κανόνες που θα αποβλέπουν στη διασφάλιση της ιχνηλασιμότητας, της ασφάλειας και της ποιότητας των προϊόντων που διατίθενται στις αγορές της Ένωσης. Περαιτέρω, η ΚΑΠ θα πρέπει να συμβάλει στην αύξηση της παραγωγικότητας, ενός ευλόγου επιπέδου διαβίωσης για τον αλιευτικό κλάδο, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας μικρής κλίμακας και της σταθερότητας των αγορών, και θα πρέπει να διασφαλίζει τη διαθεσιμότητα των τροφίμων και ότι οι προμήθειες θα φτάνουν στους καταναλωτές σε λογικές τιμές. Η ΚΑΠ θα πρέπει να συμβάλλει στη στρατηγική "Ευρώπη 2020" για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και στην επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στην εν λόγω στρατηγική.

[...]

(6) […] [Ο]ι διεθνείς πράξεις καθορίζουν κατά κύριο λόγο υποχρεώσεις διατήρησης, οι οποίες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, υποχρεώσεις λήψης μέτρων διατήρησης και διαχείρισης με στόχο τη διατήρηση ή την αποκατάσταση των θαλάσσιων πόρων σε επίπεδα τα οποία να μπορούν να παράγουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, τόσο εντός θαλασσίων περιοχών εθνικής δικαιοδοσίας όσο και στην ανοικτή θάλασσα, και συνεργασίας με άλλα κράτη για τον σκοπό αυτό, υποχρεώσεις ευρείας εφαρμογής της προληπτικής προσέγγισης για τη διατήρηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των αποθεμάτων ιχθύων, υποχρεώσεις διασφάλισης της συμφωνίας των μέτρων

διατήρησης και διαχείρισης όπου υπάρχουν θαλάσσιοι πόροι σε θαλάσσιες περιοχές που υπάγονται σε διαφορετικό καθεστώς δικαιοδοσίας και υποχρεώσεις να λαμβάνονται δεόντως υπόψη άλλες θεμιτές χρήσεις των θαλασσών. [...]

[...]

(10) Η βιώσιμη εκμετάλλευση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων θα πρέπει να βασίζεται στην προληπτική προσέγγιση, η οποία απορρέει από την προληπτική προσέγγιση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 191, παράγραφος 2, της Συνθήκης, λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων επιστημονικών δεδομένων.

[...]

(24) Τα πολυετή σχέδια θα πρέπει ει δυνατόν να καλύπτουν πολλαπλά αποθέματα, όταν η εκμετάλλευση των εν λόγω αποθεμάτων γίνεται από κοινού. Τα πολυετή σχέδια θα πρέπει να θέτουν το πλαίσιο για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των σχετικών αποθεμάτων και θαλάσσιων οικοσυστημάτων, ορίζοντας σαφή χρονοδιαγράμματα και μηχανισμούς προστασίας για απρόβλεπτες εξελίξεις. Τα πολυετή σχέδια θα πρέπει επίσης να διέπονται από σαφώς καθορισμένους στόχους διαχείρισης, προκειμένου να συμβάλλουν στη βιώσιμη εκμετάλλευση των σχετικών αποθεμάτων και στην προστασία των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Τα σχέδια αυτά θα πρέπει να καταρτίζονται κατόπιν διαβουλεύσεων με γνωμοδοτικά συμβούλια, φορείς του αλιευτικού τομέα, επιστήμονες και άλλους φορείς που έχουν που έχουν συμφέροντα στη διαχείριση της αλιείας.

[...]

(34) Η εκμετάλλευση των αποθεμάτων για τα οποία δεν έχουν θεσπισθεί πολυετή σχέδια θα πρέπει να γίνεται με ρυθμούς που διασφαλίζουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση με τον καθορισμό ορίων αλιευμάτων ή αλιευτικής προσπάθειας. Εάν δεν διατίθενται επαρκή δεδομένα, τα αλιεύματα θα πρέπει να υπόκεινται σε διαχείριση με χρήση παρεμφερών προτύπων.

(35) Δεδομένης της επισφαλούς οικονομικής κατάστασης του τομέα της αλιείας και της εξάρτησης ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων από τις αλιευτικές δραστηριότητες, είναι αναγκαίο να διασφαλισθεί η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω του επιμερισμού αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, ο οποίος θα στηρίζεται στην κατανομή ενός προβλέψιμου μεριδίου των αποθεμάτων για κάθε κράτος μέλος.

(36) Αυτή η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων, δεδομένης της προσωρινής βιολογικής κατάστασης των αποθεμάτων, θα πρέπει να διασφαλίζει και να λαμβάνει πλήρως υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες περιοχών όπου οι τοπικές κοινότητες εξαρτώνται ιδιαίτερα από την αλιεία και τις συναφείς δραστηριότητες, όπως αποφάσισε το Συμβούλιο στο ψήφισμα της 3ης Νοεμβρίου 1976 [...]».

4 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού ΚΑΠ προβλέπει ότι η ΚΑΠ καλύπτει τη «διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και τη διαχείριση της αλιείας και των στόλων που εκμεταλλεύονται τους εν λόγω πόρους».

5 Το άρθρο 2, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει:

«Η ΚΑΠ διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας είναι περιβαλλοντικά βιώσιμες μακροπρόθεσμα και ότι υπόκεινται σε διαχείριση με τρόπο που είναι συμβατός με τον στόχο της επίτευξης οικονομικών, κοινωνικών οφελών και οφελών για την απασχόληση, συμβάλλοντας παράλληλα στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού.

[...]»

6 Κατά το άρθρο 3, στοιχείο γ′, του ίδιου κανονισμού, τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο της ΚΑΠ θεσπίζονται «σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις».

7 Το άρθρο 4 του κανονισμού ΚΑΠ, με τίτλο «Ορισμοί», προβλέπει, στην παράγραφο 1, σημείο 8:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

“προληπτική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας”, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 της συμφωνίας του ΟΗΕ για τα αποθέματα ιχθύων: προσέγγιση σύμφωνα με την οποία η έλλειψη κατάλληλων επιστημονικών πληροφοριών δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψης διαχειριστικών μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτώμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας, καθώς και του περιβάλλοντός τους».

8 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με τα αρμόδια γνωμοδοτικά και επιστημονικά όργανα. Τα μέτρα διατήρησης εγκρίνονται σύμφωνα με τις διαθέσιμες επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές γνωμοδοτήσεις, περιλαμβανομένων, κατά περίπτωση, εκθέσεων της ΕΤΟΕΑ και άλλων γνωμοδοτικών οργάνων, συμβουλών των γνωμοδοτικών συμβουλίων και κοινών συστάσεων των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 18.»

9 Το άρθρο 16 του ίδιου κανονισμού ορίζει:

«1. Η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών, διασφαλίζει τη σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους για κάθε απόθεμα ιχθύων ή τύπο αλιείας. Κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.

2. Στις περιπτώσεις που εισάγεται υποχρέωση εκφόρτωσης για ένα απόθεμα ιχθύων, οι αλιευτικές δυνατότητες κατανέμονται λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο εν λόγω καθορισμός δεν αντανακλά πλέον τις εκφορτώσεις αλλά αλιεύματα, δεδομένου ότι για το πρώτο και τα επόμενα έτη οι απορρίψεις του συγκεκριμένου αποθέματος δεν θα επιτρέπονται πλέον.

3. Όταν από νέα επιστημονικά δεδομένα προκύπτει ότι οι αλιευτικές δυνατότητες που έχουν οριστεί για ένα συγκεκριμένο είδος διαφέρουν σημαντικά από την πραγματική κατάσταση του εν λόγω αποθέματος, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο συμφέρον διαχείρισης μπορούν να υποβάλουν αιτιολογημένο αίτημα στην Επιτροπή ώστε αυτή να υποβάλει πρόταση άμβλυνσης αυτής της διαφοράς, με παράλληλο σεβασμό των στόχων που τίθενται στο άρθρο 2, παράγραφος 2.

4. Οι αλιευτικές δυνατότητες καθορίζονται σύμφωνα με τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, και σύμφωνα με τους ποσοτικοποιημένους στόχους, τα χρονοδιαγράμματα και τα περιθώρια του άρθρου 9, παράγραφος 2, και του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχεία β′ και γ′.

[...]»

10 Το άρθρο 25 του κανονισμού ΚΑΠ, το οποίο προστέθηκε στο μέρος V του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Επιστημονική βάση για τη διαχείριση της αλιείας», ορίζει:

«1. Τα κράτη μέλη συλλέγουν, σύμφωνα με τους κανόνες που έχουν θεσπισθεί στον τομέα της συλλογής δεδομένων, βιολογικά, περιβαλλοντικά, τεχνικά, και κοινωνικοοικονομικά δεδομένα απαραίτητα για τη διαχείριση της αλιείας, τα οποία διαχειρίζονται και θέτουν στη διάθεση των τελικών χρηστών επιστημονικών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των φορέων που ορίζονται από την Επιτροπή. Η απόκτηση και διαχείριση των δεδομένων αυτών είναι επιλέξιμη για χρηματοδότηση μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας σύμφωνα με μία μελλοντική νομική πράξη της Ένωσης που θα καθορίζει τους όρους για τη χρηματοδοτική συνδρομή για τη θαλάσσια πολιτική και την πολιτική αλιείας για την περίοδο 2014-2020. Τα δεδομένα αυτά συμβάλλουν ιδίως στην αξιολόγηση:

α) της κατάστασης των θαλάσσιων βιολογικών πόρων που υφίστανται εκμετάλλευση,

β) του επιπέδου αλίευσης και των επιπτώσεων που έχουν οι αλιευτικές δραστηριότητες στους θαλάσσιους βιολογικούς πόρους και στα θαλάσσια οικοσυστήματα, και

γ) των κοινωνικοοικονομικών επιδόσεων των κλάδων της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης εντός και εκτός των υδάτων της Ένωσης.

2. Η συλλογή, διαχείριση και χρήση δεδομένων βασίζονται στις ακόλουθες αρχές:

α) ακρίβεια και αξιοπιστία καθώς και έγκαιρη συλλογή,

β) χρήση μηχανισμών συντονισμού προκειμένου να αποφεύγεται η διπλή συλλογή δεδομένων για διαφορετικούς σκοπούς,

γ) ασφαλής αποθήκευση και προστασία των συλλεγόμενων δεδομένων σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων και δημοσιοποίησή τους, ανάλογα με την περίπτωση, μεταξύ άλλων σε επίπεδο συγκεντρωτικής παρουσίασης, ώστε να εξασφαλίζεται η εμπιστευτικότητα,

δ) πρόσβαση της Επιτροπής ή των φορέων που ορίζονται από αυτήν στις εθνικές βάσεις δεδομένων και στα εθνικά συστήματα επεξεργασίας των συλλεγόμενων δεδομένων, με σκοπό την επαλήθευση της ύπαρξης και της ποιότητας των δεδομένων,

ε) έγκαιρη διάθεση των σχετικών δεδομένων και των αντίστοιχων μεθόδων με τις οποίες αποκτώνται στους φορείς με ερευνητικό ή διαχειριστικό ενδιαφέρον για την επιστημονική ανάλυση των δεδομένων στον τομέα της αλιείας καθώς και σε οποιουσδήποτε ενδιαφερομένους, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες απαιτούνται κατάλληλη προστασία και εμπιστευτικότητα σύμφωνα με το εφαρμοστέο ενωσιακό δίκαιο.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν κατ' έτος στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εκτέλεση των εθνικών τους προγραμμάτων για τη συλλογή δεδομένων, την οποία δημοσιοποιούν.

Η Επιτροπή αξιολογεί την ετήσια έκθεση σχετικά με τη συλλογή δεδομένων αφού συμβουλευθεί τον επιστημονικό γνωμοδοτικό φορέα της και, ανάλογα με την περίπτωση, τις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ) στις οποίες η Ένωση αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος ή συμμετέχει ως παρατηρητής και τους σχετικούς διεθνείς επιστημονικούς φορείς.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τον εθνικό συντονισμό της συλλογής και διαχείρισης επιστημονικών δεδομένων για τη διαχείριση της αλιείας, περιλαμβανομένων των κοινωνικοοικονομικών δεδομένων. Για το σκοπό αυτό, ορίζουν εθνικό ανταποκριτή και οργανώνουν ετήσια εθνική συνεδρίαση συντονισμού. Η Επιτροπή ενημερώνεται για τις εθνικές προσπάθειες συντονισμού και προσκαλείται στις συνεδριάσεις συντονισμού.

[...]»

Ο κανονισμός 1367/2014

11 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3 έως 7 του κανονισμού 1367/2014 έχουν ως εξής:

«(3) Εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου η θέσπιση μέτρων περί καθορισμού και κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων όρων που συνδέονται λειτουργικά με αυτές, ανάλογα με την περίπτωση. Οι αλιευτικές δυνατότητες πρέπει να κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων, για κάθε απόθεμα ή τύπο αλιείας, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των στόχων της κοινής αλιευτικής πολιτικής που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 1380/2013.

(4) Τα [TAC] θα πρέπει να καθορίζονται με βάση τις διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, λαμβανομένων υπόψη των βιολογικών και κοινωνικοοικονομικών πτυχών, με παράλληλη εξασφάλιση δίκαιης μεταχείρισης μεταξύ των αλιευτικών κλάδων, καθώς και λαμβανομένων επίσης υπόψη των απόψεων που έχουν διατυπωθεί κατά τη διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους παράγοντες, ιδίως με τα οικεία περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια.

(5) Οι αλιευτικές δυνατότητες θα πρέπει να συνάδουν με τις διεθνείς συμφωνίες και αρχές, όπως η συμφωνία των Ηνωμένων Εθνών του 1995 σχετικά με τη διατήρηση και τη διαχείριση των αλληλοεπικαλυπτόμενων αποθεμάτων ιχθύων [...] και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων και οι λεπτομερείς διαχειριστικές αρχές που καθορίστηκαν το 2008 στο πλαίσιο των διεθνών κατευθυντήριων γραμμών του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών για τη διαχείριση της αλιείας βαθέων υδάτων στην ανοικτή θάλασσα, σύμφωνα με τις οποίες, ειδικότερα, ο νομοθέτης θα πρέπει να είναι πιο επιφυλακτικός όταν οι πληροφορίες είναι αβέβαιες, αναξιόπιστες ή ανεπαρκείς. Η έλλειψη επαρκών επιστημονικών πληροφοριών δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος αναβολής ή παράλειψης λήψης μέτρων διατήρησης και διαχείρισης.

(6) Από τις τελευταίες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις του Διεθνούς Συμβουλίου Εξερεύνησης της Θάλασσας (ICES) [...] προκύπτει ότι τα περισσότερα αποθέματα βαθέων υδάτων εξακολουθούν να αλιεύονται με μη βιώσιμο τρόπο και ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί η βιωσιμότητά τους, οι αλιευτικές δυνατότητες για τα εν λόγω αποθέματα θα πρέπει να μειωθούν περαιτέρω έως ότου σημειώσει θετική τάση η εξέλιξη των αποθεμάτων. Το ICES συνιστά επίσης να απαγορευθεί η κατευθυνόμενη αλιεία καθρεπτόψαρου του Ατλαντικού σε όλες τις περιοχές, καθώς και ορισμένων αποθεμάτων πελαγίσιου λυθρινιού και γρεναδιέρου των βράχων.

(7) Όσον αφορά τα τέσσερα αποθέματα γρεναδιέρου των βράχων, από τις επιστημονικές συμβουλές και τις πρόσφατες συζητήσεις στο πλαίσιο της Επιτροπής Αλιείας Βορειοανατολικού Ατλαντικού (NEAFC) συνάγεται ότι αλιεύματα του είδους αυτού ενδέχεται να αναφέρονται εσφαλμένα ως αλιεύματα κορδέλας. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σκόπιμο να καθοριστεί TAC που να καλύπτει και δύο είδη, ενώ παράλληλα θα παρέχεται η δυνατότητα αναφοράς των αλιευμάτων κάθε είδους χωριστά.»

12 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2014 προβλέπει:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) “ενωσιακό αλιευτικό σκάφος”: αλιευτικό σκάφος που φέρει τη σημαία κράτους μέλους και είναι νηολογημένο στην Ένωση·

β) “ενωσιακά ύδατα”: τα ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία των κρατών μελών, εκτός από τα ύδατα που βρίσκονται κοντά στα εδάφη που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ της Συνθήκης·

γ) “συνολικό επιτρεπόμενο αλίευμα” (TAC): η ποσότητα που μπορεί να αλιευθεί και να εκφορτωθεί από κάθε απόθεμα ιχθύος κατ’ έτος·

δ) “ποσόστωση”: η αναλογία του TAC που διατίθεται στην Ένωση ή σε κράτος μέλος·

ε) “διεθνή ύδατα”: τα ύδατα που δεν υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία οιουδήποτε κράτους.»

13 Στο μέρος 2 του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού παρατίθενται τα TAC που αφορούν τις διάφορες περιοχές και τα διάφορα είδη. Οι αλιευτικές δυνατότητες για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα καθορίστηκαν με κοινό TAC για τα δύο αυτά είδη. Τα σχετικά TAC καθορίστηκαν, εν προκειμένω, ως εξής:

— για τη ζώνη διαχείρισης 5B67: 4 010 τόνοι για το 2015 και 4 078 τόνοι για το 2016· σε καμία από τις δύο περιπτώσεις οι εκφορτώσεις του γρεναδιέρου των βράχων δεν μπορούν να υπερβούν το 95 % των ποσοστώσεων κάθε κράτους μέλους·

— για τη ζώνη διαχείρισης 8X14: 3 644 τόνοι για το 2015 και 3 279 τόνοι για το 2016· σε καμία από τις δύο περιπτώσεις οι εκφορτώσεις του γρεναδιέρου των βράχων δεν μπορούν να υπερβούν το 80 % των ποσοστώσεων κάθε κράτους μέλους.

14 Για την πρώτη ζώνη, η Ισπανία εξασφάλισε 65 τόνους για το 2015 και 66 τόνους για το 2016. Όσον αφορά τη δεύτερη ζώνη, η Ισπανία εξασφάλισε 2 617 τόνους για το 2015 και 2 354 τόνους για το 2016.

Ιστορικό της διαφοράς

15 Όπως προκύπτει από τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ο γρεναδιέρος των βράχων και η κορδέλα είναι δύο είδη ιχθύων βαθέων υδάτων τα οποία, διά γυμνού οφθαλμού, είναι δυνατό να διακριθούν μεταξύ τους μόνον από το σχήμα του κεφαλιού τους. Όταν τα ψάρια των ειδών αυτών έχουν αποκεφαλισθεί και καταψυχθεί, είναι σχεδόν αδύνατο να διακριθούν μεταξύ τους.

16 Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι ο γρεναδιέρος των βράχων περιλαμβάνεται στα είδη που αποτελούν στόχο της αλιείας στις δύο υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως και ότι η αλιεία του στις ζώνες αυτές ρυθμίζεται από το 2003 με TAC καθορισθέν σε επίπεδο Ένωσης. Το εν λόγω θεσμικό όργανο προσθέτει ότι η κορδέλα είναι λιγότερο συνήθης στις ζώνες αυτές και ότι η αλιεία της δεν υπέκειτο σε TAC σε επίπεδο Ένωσης πριν την έκδοση του κανονισμού 1367/2014.

17 Κατά το Συμβούλιο και την Επιτροπή, η ομάδα εργασίας του ICES για τη βιολογία και την αξιολόγηση των αλιευτικών πόρων των βαθέων υδάτων, η οποία συνήλθε από τις 4 Απριλίου έως τις 11 Απριλίου 2014, επισήμανε στην έκθεσή της του 2014 (στο εξής: έκθεση του 2014 της ομάδας εργασίας του ICES) ότι είχε πληροφορηθεί ότι είχαν αλιευθεί σημαντικές ποσότητες κορδέλας κατά τα προηγούμενα έτη στο Hatton Bank, ιδίως από ισπανικά σκάφη. Κατά τα εν λόγω θεσμικά όργανα, στην έκθεση αυτή

γινόταν επίσης μνεία σημαντικών αποκλίσεων μεταξύ των στοιχείων των παρατηρητών και των επισήμων στοιχείων της Ισπανίας όσον αφορά τις εκφορτώσεις γρεναδιέρου των βράχων, γεγονός που δημιούργησε ορισμένες ανησυχίες ως προς το ενδεχόμενο εσφαλμένων δηλώσεων σε σχέση με τα διάφορα είδη γρεναδιέρου.

18 Το περιεχόμενο της εκθέσεως του 2014 της ομάδας εργασίας του ICES συζητήθηκε από τη Μόνιμη Επιτροπή για τη διαχείριση και τα επιστημονικά ζητήματα της NEAFC τον Σεπτέμβριο του 2014. Η εν λόγω Μόνιμη Επιτροπή υπογράμμισε, ειδικότερα, ότι το μέγεθος της δηλωθείσας αλιείας της κορδέλας σε σχέση με τον γρεναδιέρο των βράχων προκαλούσε «έκπληξη», δεδομένου ότι τα αλιεύματα κορδέλας ήταν παραδοσιακώς λιγότερα. Το ICES κλήθηκε να παράσχει διευκρινίσεις, κατά το μέτρο του δυνατού, για αυτούς τους τύπους αλιείας. Του ζητήθηκε, μεταξύ άλλων, να εξετάσει αν ήταν δυνατό να υπήρχαν σφάλματα στις δηλώσεις αλιευμάτων ή αν υπήρχε ένας νέος ή ταχέως αναπτυσσόμενος τύπος αλιείας με στόχο την κορδέλα.

19 Παράλληλα, και η Ένωση, εκπροσωπούμενη από τη Μονάδα C2 της Γενικής Διευθύνσεως Θαλάσσιας Πολιτικής και Αλιείας της Επιτροπής υπέβαλε ερωτήματα στο ICES για το θέμα αυτό τον Σεπτέμβριο του 2014.

20 Στις 3 Οκτωβρίου 2014, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τον καθορισμό, για το 2015 και το 2016, των αλιευτικών δυνατοτήτων για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη για ορισμένα αποθέματα ιχθύων βαθέων υδάτων. Η Επιτροπή πρότεινε μεταξύ άλλων τον καθορισμό, σε καθεμία από τις υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως, ενός κοινού TAC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα. Το ύψος του κοινού TAC στηριζόταν στην επιστημονική γνωμοδότηση του ICES για τον γρεναδιέρο των βράχων, ελλείψει τέτοιας γνωμοδοτήσεως για την κορδέλα. Ομοίως, οι εθνικές ποσοστώσεις για την κατανομή του κοινού TAC καθορίζονταν σύμφωνα με την αρχή της σχετικής σταθερότητας μόνο για τον γρεναδιέρο των βράχων.

21 Στις 7 Νοεμβρίου 2014, το ICES διατύπωσε επιστημονική γνωμοδότηση προκειμένου να ανταποκριθεί στα αιτήματα της NEAFC και της Ένωσης (στο εξής: γνωμοδότηση του ICES της 7ης Νοεμβρίου 2014). Από τη γνωμοδότηση αυτή προκύπτει ότι υπάρχουν αβεβαιότητες ως προς τη σύνθεση, ανά απόθεμα, των δηλωθέντων αλιευμάτων γρεναδιέρου των βράχων και κορδέλας. Όσον αφορά την κατανομή και την αφθονία των δύο αυτών ειδών ψαριών, το ICES επισήμανε ότι τα είδη αυτά απαντούσαν συνήθως σε διαφορετικά υδρολογικά περιβάλλοντα, δεδομένου ότι η κορδέλα ζει συνήθως σε βόρεια ύδατα, τα οποία είναι πιο κρύα.

22 Η γνωμοδότηση του ICES της 7ης Νοεμβρίου 2014 υπογραμμίζει ότι δηλώθηκαν σημαντικά αλιεύματα κορδέλας στη ζώνη διαχειρίσεως 8X14, καθώς και σε μέρος της ζώνης διαχειρίσεως 5B67. Κατά μέσον όρο, τα εμπορικά αλιεύματα γρεναδιέρου των βράχων τα οποία παρατηρήθηκαν στις υποζώνες VI και XII, που ανήκουν στις εν λόγω ζώνες διαχειρίσεως, είναι τρεις φορές περισσότερα από τα αλιεύματα της κορδέλας. Εντούτοις, το ICES υπογράμμισε την ύπαρξη σημαντικών διαφορών, που μπορούν να φτάσουν και στο διπλάσιο, μεταξύ των σχετικών αναλογιών γρεναδιέρου των βράχων και κορδέλας που δηλώθηκαν κατά τις επίσημες εκφορτώσεις, αφενός, και των αναλογιών που παρατηρήθηκαν στα αλιεύματα και στις επιστημονικές μελέτες που διεξήχθησαν στις ζώνες στις οποίες αλιεύεται η κορδέλα, αφετέρου.

23 Εντούτοις, η γνωμοδότηση του ICES της 7ης Νοεμβρίου 2014 επισήμανε ότι τα διαθέσιμα στοιχεία παρείχαν μικρής αποδεικτικής ισχύος πληροφορίες, περιορισμένου τοπικού και χρονικού βεληνεκούς. Ως εκ τούτου, το ICES κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρχε ανάγκη πιο εκτεταμένης συλλογής δεδομένων ως προς τα αλιεύματα της κορδέλας και την αλιευτική προσπάθεια που την αφορά, σε περίπτωση που η NEAFC και η Ένωση επιθυμούσαν να ρυθμίσουν αυτόν τον τύπο αλιείας.

24 Τη Δευτέρα 10 Νοεμβρίου 2014, το Συμβούλιο συζήτησε την πρόταση κανονισμού που υπέβαλε η Επιτροπή στις 3 Οκτωβρίου 2014. Βάσει των συζητήσεων που διεξήχθησαν στο Συμβούλιο, η προεδρία του οργάνου αυτού, σε συμφωνία με την Επιτροπή, πρότεινε ένα συμβιβαστικό κείμενο. Κατ' ουσίαν, ο συμβιβασμός συνίστατο στην αύξηση του TAC που καθορίσθηκε αρχικώς για τον γρεναδιέρο των βράχων, ούτως ώστε να λαμβάνεται υπόψη η επέκτασή του στην κορδέλα.

25 Από τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου προκύπτει ότι, στην πράξη, η προσαύξηση αυτή υπολογίσθηκε βάσει της μέσης αναλογίας μεταξύ των εκφορτώσεων κορδέλας και των εκφορτώσεων γρεναδιέρου των βράχων. Ως εκ τούτου, για τη ζώνη διαχειρίσεως 5B67, δεδομένου ότι η επιστημονική γνωμοδότηση του ICES πρότεινε TAC 3 794 τόνων για τον γρεναδιέρο των βράχων και ότι ο εκτιμώμενος ετήσιος μέσος όρος εκφορτώσεων κορδέλας στη ζώνη αυτή αντιπροσώπευε το 5,7 % του εκτιμώμενου ετήσιου μέσου όρου εκφορτώσεων γρεναδιέρου των βράχων, η ποσότητα των 3 794 τόνων προσαυξήθηκε κατά 216 τόνους (ήτοι 5,7 % των 3 794 τόνων), οπότε προέκυψε η τελική ποσότητα των 4 010 τόνων. Η ίδια διαδικασία ακολουθήθηκε για τη ζώνη διαχειρίσεως 8X14, στην οποία ο εκτιμώμενος μέσος όρος εκφορτώσεων κορδέλας αντιπροσώπευε το 25,6 % του εκτιμώμενου μέσου όρου εκφορτώσεων γρεναδιέρου των βράχων.

26 Τα TAC που καθορίσθηκαν κατά τον τρόπο αυτόν κατανεμήθηκαν μεταξύ των οικείων κρατών μελών σύμφωνα με το κλειδί κατανομής που αντιστοιχούσε στη σχετική σταθερότητα για τον γρεναδιέρο των βράχων. Κατά συνέπεια, οι ποσοστώσεις του Βασιλείου της Ισπανίας αντιπροσώπευαν το 1,62 % και το 71,8 % των κοινών TAC που καθορίσθηκαν, αντιστοίχως, για τις ζώνες διαχειρίσεως 5B67 και 8X14.

27 Στις 15 Δεκεμβρίου 2014, συνήφθη πολιτική συμφωνία βάσει του συμβιβασμού που εκπόνησε η προεδρία του Συμβουλίου, κατά τι προσαρμοσθέντος. Όλες οι αντιπροσωπείες δήλωσαν ότι συμφωνούν με την εν λόγω πολιτική συμφωνία, πλην της ισπανικής και της πορτογαλικής αντιπροσωπείας, οι οποίες κατέθεσαν δήλωση προς εγγραφή στα πρακτικά του Συμβουλίου. Στη δήλωση αυτή, το Βασίλειο της Ισπανίας υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι η κατανομή των κοινών TAC που έχουν καθορισθεί για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα δεν τηρούσε την αρχή της σχετικής σταθερότητας που στηρίζεται στο ιστορικό ύψος των αλιευμάτων κάθε κράτους μέλους.

28 Ο κανονισμός 1367/2014 εκδόθηκε σύμφωνα με το κείμενο που προέκυψε από την εν λόγω πολιτική συμφωνία και δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 20ής Δεκεμβρίου 2014. Τέθηκε σε ισχύ την επομένη της δημοσιεύσεώς του.

Αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

29 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό 1367/2014, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

30 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της, και

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

31 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2015, επετράπη στην Επιτροπή να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου.

Επί των αιτημάτων επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας

32 Μετά την ανάπτυξη των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, το Συμβούλιο υπέβαλε, στις 9 Σεπτεμβρίου 2016, αίτημα επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας βάσει του άρθρου 83 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου. Με έγγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την ίδια ημέρα, η Επιτροπή διατύπωσε παρόμοιο αίτημα.

33 Προς στήριξη των αιτημάτων τους, τα εν λόγω θεσμικά όργανα προβάλλουν, κατ' ουσίαν, ότι η ερμηνεία της αρχής της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων την οποία δέχθηκε ο γενικός εισαγγελέας βασίζεται σε επιχειρήματα για τα οποία δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων.

34 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο μπορεί, ανά πάσα στιγμή, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, κατά το άρθρο 83 του Κανονισμού Διαδικασίας του, ιδίως αν κρίνει ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς ή, ακόμη, ότι η διαφορά πρέπει να επιλυθεί βάσει επιχειρήματος που δεν έχει συζητηθεί μεταξύ των διαδίκων ή των κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδιαφερομένων.

35 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο κρίνει, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, ότι έχει στη διάθεσή του όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της προσφυγής της οποίας έχει επιληφθεί και ότι η διαφορά δεν χρειάζεται να επιλυθεί βάσει επιχειρήματος το οποίο δεν έχει συζητηθεί ενώπιόν του.

36 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν τα αιτήματα του Συμβουλίου και της Επιτροπής περί επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας.

Επί της προσφυγής

37 Προς στήριξη της προσφυγής του περί ακυρώσεως του κανονισμού 1367/2014, το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, πρώτον, από υπέρβαση, από το Συμβούλιο, του περιθωρίου του εκτιμήσεως, καθώς και από παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων, δεύτερον, από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και, τρίτον, από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

38 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας προσάπτει στο Συμβούλιο ότι στηρίχθηκε σε ανακριβή δεδομένα κατά τον καθορισμό του κοινού TAC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα, με την αιτιολογία ότι τα αλιεύματα γρεναδιέρου των βράχων «ενδέχεται να αναφέρονται εσφαλμένα ως αλιεύματα κορδέλας». Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 1367/2014, η απόφαση αυτή ελήφθη βάσει της επιστημονικής γνωμοδοτήσεως και των πρόσφατων συζητήσεων στο πλαίσιο της NEAFC. Όμως, η επιστημονική γνωμοδότηση της NEAFC δεν επέλυε το ζήτημα κατά πόσον ήταν αναγκαίος ο καθορισμός κοινού TAC για τα δύο αυτά είδη γρεναδιέρου.

39 Εξάλλου, με τη γνωμοδότηση της 7ης Νοεμβρίου 2014, το ICES επισήμανε ότι ήταν αδύνατο, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, να αποφανθεί επί της υπάρξεως ενός τύπου αλιείας με στόχο την κορδέλα, εφόσον δεν υπήρχε καμία ένδειξη για την αλιεία των διαφόρων ειδών γρεναδιέρου, δεδομένου ότι τα στοιχεία για το 2010 δεν ήσαν επαρκή για να συναχθούν συμπεράσματα επ' αυτού. Στη γνωμοδότηση διευκρινίστηκε επίσης ότι υπήρχαν σημαντικές διαφορές μεταξύ των στοιχείων που αφορούσαν τις εκφορτώσεις αλιευμάτων κορδέλας και αλιευμάτων γρεναδιέρου των βράχων. Ως εκ τούτου, το ICES

κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, για να διαπιστωθεί η ύπαρξη αλιείας της κορδέλας, ήταν αναγκαίο να ληφθούν πληρέστερες και λεπτομερέστερες πληροφορίες για τα αλιεύματα και την εκφόρτωσή τους. Από την εν λόγω γνωμοδότηση προκύπτει, επομένως, σαφώς ότι δεν υπήρχαν σαφή επιστημονικά στοιχεία που να επιτρέπουν το συμπέρασμα ότι τα δύο αυτά είδη διαβιούν στις ζώνες διαχειρίσεως 5B67 και 8X14.

40 Επιπλέον, κατά το Βασίλειο της Ισπανίας, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι δεν ήταν δυνατό να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία που παρέσχε το κράτος μέλος αυτό στις 28 Νοεμβρίου 2014, προς απάντηση στο αίτημα διαβιβάσεως στοιχείων, με την αιτιολογία ότι η πολιτική συμφωνία για τον κανονισμό 1367/2014 συνήφθη στις 10 Νοεμβρίου 2014, ενώ ο εν λόγω κανονισμός εκδόθηκε μόλις στις 15 Δεκεμβρίου 2014.

41 Το Βασίλειο της Ισπανίας καταλήγει ότι το Συμβούλιο υπερέβη το περιθώριό του εκτιμήσεως καθορίζοντας ένα κοινό TAC για αμφότερα τα είδη, ενώ η επιστημονική γνωμοδότηση του ICES επισήμαινε σαφώς ότι από τα διαθέσιμα στοιχεία δεν αποδεικνυόταν ότι τα είδη αυτά διαβιούν στις υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως και ότι μπορούσαν, επομένως, να αλιευθούν από κοινού.

42 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλει ότι ούτε το Συμβούλιο ούτε η Επιτροπή έλαβαν υπόψη το ιστορικό ύψος των αλιευμάτων κορδέλας κατά τον καθορισμό της κλείδας κατανομής που εφαρμόστηκε στο κοινό TAC το οποίο ορίστηκε για το είδος αυτό και για τον γρεναδιέρο των βράχων. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι εθνικές ποσοστώσεις που καθορίζονται με τις προσβαλλόμενες διατάξεις αντιβαίνουν στην αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων, η οποία επιβάλλει να λαμβάνεται υπόψη η κατανομή των ιστορικών αλιευμάτων μεταξύ των στόλων κάθε κράτους μέλους για κάθε υπό εξέταση είδος.

43 Το Βασίλειο της Ισπανίας εκτιμά ότι οι κοινές εθνικές ποσοστώσεις αλιείας που του χορηγήθηκαν για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα έπρεπε να είναι υψηλότερες, δεδομένου ότι ο ισπανικός στόλος πραγματοποίησε ένα σημαντικό μέρος των αλιευμάτων κορδέλας την περίοδο 2009-2013. Η ζημία την οποία υπέστη ο ισπανικός στόλος λόγω της εν λόγω προβαλλόμενης παραβιάσεως της αρχής της σχετικής σταθερότητας ανέρχεται σε 346 926 ευρώ.

44 Ούτε το Συμβούλιο ούτε η Επιτροπή αμφισβήτησαν το γεγονός ότι δεν ελήφθη υπόψη το ιστορικό ύψος των αλιευμάτων κορδέλας για τον καθορισμό του επίμαχου κοινού TAC. Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι το εν λόγω TAC κατανεμήθηκε μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με την κλείδα κατανομής που διασφαλίζει τη σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων μόνο για τον γρεναδιέρο των βράχων.

45 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή φρονούν ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

46 Όσον αφορά, πρώτον, τη φερόμενη υπέρβαση του περιθωρίου εκτιμήσεως του Συμβουλίου, πρέπει, κατά πρώτον, να υπομνησθεί ότι, όταν το Συμβούλιο καθορίζει τα TAC και κατανέμει τις αλιευτικές δυνατότητες μεταξύ των κρατών μελών, καλείται να προβεί στην εκτίμηση μιας περίπλοκης οικονομικής καταστάσεως, για την οποία διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, η διακριτική εξουσία που διαθέτει το Συμβούλιο δεν αφορά αποκλειστικά τη φύση και την έκταση των διατάξεων που θα θεσπίσει, αλλά, κατά ορισμένο μέτρο, και τη διαπίστωση των βασικών στοιχείων. Ο δικαστής, όταν ελέγχει την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, πρέπει να εξετάζει μόνον αν συντρέχει πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας ή αν η οικεία αρχή υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας της εκτιμήσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 19ης Φεβρουαρίου 1998, NIFPO και

Northern Ireland Fishermen's Federation, C-4/96, EU:C:1998:67, σκέψεις 41 και 42· της 5ης Οκτωβρίου 1999, Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-179/95, EU:C:1999:476, σκέψη 29, καθώς και της 9ης Σεπτεμβρίου 2004, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-304/01, EU:C:2004:495, σκέψη 23).

47 Ακολούθως, όπως προκύπτει από το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού ΚΑΠ, για τη διαχείριση της αλιείας εφαρμόζεται η «προληπτική προσέγγιση».

48 Κατά τον ορισμό που παρατίθεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 8, του κανονισμού αυτού, η προσέγγιση αυτή σημαίνει ότι η έλλειψη κατάλληλων επιστημονικών στοιχείων δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψεως διαχειριστικών μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτώμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας, καθώς και του περιβάλλοντός τους.

49 Τέλος, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 54 και 55 των προτάσεών του, το άρθρο 6, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού περιορίζεται στην επιβολή μιας υποχρεώσεως να λαμβάνονται τα μέτρα διατηρήσεως «σύμφωνα» με τις διαθέσιμες επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές γνωμοδοτήσεις, αλλά δεν εμποδίζει τον νομοθέτη της Ένωσης να λαμβάνει τέτοια μέτρα διατηρήσεως όταν δεν υφίστανται επαρκείς επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές γνωμοδοτήσεις.

50 Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει κρίνει, όσον αφορά παρόμοια υποχρέωση που απορρέει από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων (ΕΕ 1983, L 24, σ. 1), ότι δεν απαιτείται τα μέτρα διατηρήσεως των αλιευτικών πόρων να συνάδουν πλήρως προς τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και ότι το γεγονός ότι δεν υφίστανται τέτοιες γνωμοδοτήσεις ή οι υφιστάμενες είναι ανεπαρκείς δεν πρέπει να εμποδίζει το Συμβούλιο να λαμβάνει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία για την πραγματοποίηση των σκοπών της ΚΑΠ (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1993, Mondiet, C-405/92, EU:C:1993:906, σκέψη 31).

51 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, εν προκειμένω, αφενός, το Συμβούλιο είχε την εξουσία να θεσπίσει ένα κοινό ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα, ακόμη και ελλείψει «επαρκών» επιστημονικών στοιχείων αφορώντων την παρουσία και την αλιεία των δύο αυτών ειδών στις συγκεκριμένες ζώνες διαχειρίσεως, εφόσον εκτιμούσε ότι το μέτρο αυτό ήταν κατάλληλο για τη διατήρηση του πληθυσμού των γρεναδιέρων των βράχων.

52 Αφετέρου, στον βαθμό που στην έκθεση του 2014 της ομάδας εργασίας του ICES και στη γνωμοδότηση του ICES της 7ης Νοεμβρίου 2014, γινόταν αναφορά σε δηλώσεις αλιευμάτων κορδέλας στις υπό εξέταση ζώνες διαχειρίσεως, το μέγεθος των οποίων δημιουργούσε αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία τους, καθόσον τα αλιεύματα γρεναδιέρων των βράχων είχαν, κατά πάσα πιθανότητα, δηλωθεί ως αλιεύματα κορδέλας, και το γεγονός αυτό ενείχε τον κίνδυνο να επηρεάσει σημαντικά την πρακτική αποτελεσματικότητα των ΤΑC που καθορίσθηκαν για τον γρεναδιέρο των βράχων, δεδομένου ότι τα δύο επίμαχα είδη δεν είναι δυνατό να διακριθούν μεταξύ τους από τη στιγμή που έχουν αποκεφαλισθεί και καταψυχθεί, το Συμβούλιο έκρινε αναγκαίο να λάβει μέτρο προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος αυτός.

53 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια της εξουσίας του εκτιμήσεως καθορίζοντας κοινό ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα.

54 Επομένως, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

55 Όσον αφορά, δεύτερον, τη φερόμενη παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 16 του κανονισμού ΚΑΠ διευκρινίζει ότι «η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, διασφαλίζει τη σχετική

σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους για κάθε απόθεμα ιχθύων ή τύπο αλιείας». Το ίδιο άρθρο προσθέτει ότι «κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους».

56 Εξάλλου, από τις αιτιολογικές σκέψεις 35 και 36 του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι, λόγω, μεταξύ άλλων, της εξαρτήσεως ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων από τις αλιευτικές δραστηριότητες, είναι αναγκαίο να διασφαλισθεί η σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων μέσω του επιμερισμού αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, ο οποίος θα στηρίζεται στην κατανομή ενός προβλέψιμου μεριδίου των αποθεμάτων για κάθε κράτος μέλος, με δεδομένο ότι η εν λόγω σχετική σταθερότητα πρέπει «να διασφαλίζει και να λαμβάνει […] υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες περιοχών όπου οι τοπικές κοινότητες εξαρτώνται ιδιαίτερα από την αλιεία και τις συναφείς δραστηριότητες».

57 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι σκοπός του συστήματος των εθνικών ποσοστώσεων είναι να εξασφαλίζεται σε κάθε κράτος μέλος ένα δίκαιο μερίδιο του καθορισμένου ΤΑC, προσδιοριζόμενο, κατά βάση, σε συνάρτηση με τα αλιεύματα τα οποία απέφεραν οι παραδοσιακές αλιευτικές δραστηριότητες και καρπώνονταν οι τοπικοί πληθυσμοί που εξαρτώνται από την αλιεία και οι σχετικές βιομηχανίες του εν λόγω κράτους μέλους πριν από τη θέσπιση του συστήματος των ποσοστώσεων (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 1989, Agegate, C-3/87, EU:C:1989:650, σκέψη 24).

58 Ακριβώς υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων και λαμβανομένου υπόψη του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει ο νομοθέτης της Ένωσης ως προς την επιλογή της φύσεως και της εκτάσεως των διατάξεων που θα θεσπίσει, πρέπει να διερευνηθεί εάν το Συμβούλιο, μη λαμβάνοντας υπόψη το ιστορικό ύψος των αλιευμάτων κορδέλας που δηλώθηκαν από το Βασίλειο της Ισπανίας όταν κατένειμε τις ποσοστώσεις που αναλογούν σε κάθε κράτος μέλος κατόπιν του καθορισμού κοινού ΤΑC για το είδος αυτό και τον γρεναδιέρο των βράχων, παραβίασε την αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

59 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η παρούσα υπόθεση διαφέρει από πολλές απόψεις από άλλες υποθέσεις των οποίων επιλήφθηκε μέχρι σήμερα το Δικαστήριο σε θέματα ΚΑΠ. Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, τα επίμαχα δύο είδη ψαριών είναι αδύνατο να διακριθούν μεταξύ τους διά γυμνού οφθαλμού όταν έχουν αποκεφαλισθεί και καταψυχθεί. Ακολούθως, στις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις που είχε στη διάθεσή του ο νομοθέτης της Ένωσης εκτίθεται ότι είναι πιθανό οι υψηλές δηλώσεις αλιευμάτων κορδέλας που προέρχονταν κυρίως από ένα μόνον κράτος μέλος, δηλαδή από το Βασίλειο της Ισπανίας, να αφορούν αλιεύματα γρεναδιέρων των βράχων τα οποία δηλώθηκαν, εσφαλμένως, ως αλιεύματα κορδέλας. Τέλος, το Συμβούλιο δεν καθόρισε νέο ΤΑC για την κορδέλα και δεν προέβη επομένως σε κατανομή νέας αλιευτικής δυνατότητας, αλλά περιορίστηκε στον καθορισμό, μόνο για το 2015 και 2016, ενός κοινού ΤΑC για τα επίμαχα δύο είδη.

60 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο αποφάσισε να μην προβεί σε κατανομή των ποσοστώσεων, όπως ζήτησε το Βασίλειο της Ισπανίας, καθόσον, εάν λαμβάνονταν υπόψη στον υπολογισμό των εν λόγω ποσοστώσεων οι δηλώσεις αλιευμάτων κορδέλας που υπέβαλε το κράτος μέλος αυτό, τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθεί διαρκές πλεονέκτημα υπέρ κράτους μέλους του οποίου οι δηλώσεις αλιευμάτων μπορούσαν, σύμφωνα με τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, να είναι εσφαλμένες. Αντιθέτως, το Συμβούλιο, ακολουθώντας την προσέγγισή του, κατά την οποία, σε πρώτο στάδιο, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των εθνικών ποσοστώσεων οι δηλώσεις αλιευμάτων, απέφυγε να παράσχει εγγυήσεις επ' αυτού, οι οποίες θα μπορούσαν να δημιουργήσουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, διατηρώντας ταυτόχρονα τη δυνατότητα να καθορίσει, μετά την εξακρίβωση των πληροφοριών για τις δηλώσεις αλιευμάτων και την κατάθεση επαρκών επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, ποσοστώσεις βάσει αποδεδειγμένων στοιχείων, οι οποίες θα μπορούσαν, ως εκ τούτου, να θεωρηθούν δίκαιες ποσοστώσεις.

61 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα του Βασιλείου της Ισπανίας, κατά το οποίο, εφόσον το Συμβούλιο έλαβε υπόψη δηλώσεις αλιευμάτων κορδέλας καθορίζοντας κοινό ΤΑC για τα δύο είδη, θα έπρεπε να λάβει υπόψη το ιστορικό ύψος των αλιευμάτων κορδέλας που δηλώθηκαν από το εν λόγω κράτος μέλος, λαμβανομένων υπόψη, αφενός, των αμφιβολιών όσον αφορά την αξιοπιστία των δηλώσεων αλιευμάτων των επίμαχων ειδών που εκφράσθηκαν στις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις που αναφέρονται στη σκέψη 52 της παρούσας αποφάσεως και, αφετέρου, του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει ο νομοθέτης της Ένωσης στον τομέα της ΚΑΠ.

62 Επομένως, εν προκειμένω, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι παραβίασε την αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

63 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει επίσης να απορριφθεί ως αβάσιμο.

64 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

65 Το Βασίλειο της Ισπανίας προσάπτει στο Συμβούλιο ότι, καθορίζοντας, με τον κανονισμό 1367/2014, κοινό ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα στις ζώνες 5B67 και 8X14, παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.

66 Συγκεκριμένα, πρώτον, το επίμαχο μέτρο στερείται καταλληλότητας εφόσον, στο πλαίσιο του καθορισμού ενός κοινού ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα, δεν τηρήθηκε η αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων όσον αφορά το ιστορικό ύψος των αλιευμάτων κορδέλας που πραγματοποίησε το Βασίλειο της Ισπανίας τα προηγούμενα χρόνια.

67 Ακολούθως, ο καθορισμός κοινού ΤΑC για τα δύο είδη γρεναδιέρου δεν αποτελούσε αναγκαίο μέτρο, εφόσον υπήρχε η δυνατότητα να ληφθεί υπόψη το ιστορικό ύψος των αλιευμάτων κορδέλας του Βασιλείου της Ισπανίας και να ληφθεί επομένως ένα μέτρο λιγότερο επιβλαβές για τα συμφέροντα του κράτους μέλους αυτού.

68 Τέλος, το επίδικο μέτρο είναι δυσανάλογο καθόσον στηρίζεται στην υπόθεση ότι σημαντικά αλιεύματα γρεναδιέρου των βράχων ενδεχομένως είχαν δηλωθεί, εσφαλμένως, ως αλιεύματα κορδέλας. Η υπόθεση αυτή, όμως, δεν αποδείχθηκε επιστημονικά και αν γίνει δεκτή θα είναι δυσανάλογη προς τη βλάβη που θα προκληθεί στα συμφέροντα του Βασιλείου της Ισπανίας από τη μη συνεκτίμηση, για τον καθορισμό του κοινού ΤΑC των δύο αυτών ειδών, του ιστορικού ύψους των αλιευμάτων κορδέλας του κράτους αυτού.

69 Το Βασίλειο της Ισπανίας διευκρινίζει, εξάλλου, ότι αυτό που του προκαλεί ζημία δεν είναι τόσο ο καθορισμός κοινού ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα, όσο το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη το ιστορικό ύψος των αλιευμάτων κορδέλας κατά τον καθορισμό του κοινού ΤΑC για τα δύο αυτά είδη.

70 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή θεωρούν ότι ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

71 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή της αναλογικότητας, η οποία συγκαταλέγεται στις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, απαιτεί οι πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης να μην υπερβαίνουν τα όρια αυτού που είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών που επιδιώκει η σχετική ρύθμιση, με δεδομένο ότι, όταν υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων του ενός κατάλληλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο επαχθές μέτρο και ότι τα δυσμενή αποτελέσματα που προκαλούνται δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, SFIR κ.λπ., C-187/12 έως C-189/12, EU:C:2013:737, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

72 Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο των προϋποθέσεων εφαρμογής της αρχής αυτής, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας διακριτικής ευχέρειας την οποία διαθέτει ο νομοθέτης της Ένωσης στον τομέα της κοινής αλιευτικής πολιτικής, η νομιμότητα μέτρου που έχει θεσπιστεί στον τομέα αυτόν μπορεί να επηρεαστεί μόνον αν το μέτρο αυτό είναι προδήλως ακατάλληλο σε σχέση με τον σκοπό τον οποίο επιδιώκει το αρμόδιο όργανο. Επομένως, το ζήτημα δεν είναι αν το μέτρο που θεσπίστηκε από τον νομοθέτη ήταν το μόνο ή το καλύτερο δυνατό, αλλά αν ήταν προδήλως ακατάλληλο (βλ., όσον αφορά την κοινή γεωργική πολιτική, απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, SFIR κ.λπ., C-187/12 έως C-189/12, EU:C:2013:737, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

73 Όσον αφορά την αναλογικότητα της επίμαχης εν προκειμένω ρυθμίσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 59 και 60 της παρούσας αποφάσεως, η συνεκτίμηση του ιστορικού ύψους των αλιευμάτων κορδέλας του Βασιλείου της Ισπανίας στον καθορισμό του κοινού ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα θα είχε ακριβώς ως συνέπεια την κατανομή των ποσοστώσεων στο κράτος μέλος αυτό βάσει δηλώσεων αλιευμάτων τις οποίες το Συμβούλιο μπορούσε, στηριζόμενο στις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, να θεωρήσει ως προδήλως εσφαλμένες.

74 Εφόσον το Συμβούλιο σκόπευε, αφενός, να προστατεύσει τον γρεναδιέρο των βράχων από την υπεραλίευση και, αφετέρου, να διατηρήσει τη δυνατότητα καθορισμού, μετά την εξακρίβωση των πληροφοριών για τις δηλώσεις αλιευμάτων και την κατάθεση επαρκών επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, των ΤΑC και των ποσοστώσεων βάσει αποδεδειγμένων αξιόπιστων στοιχείων, η απόφαση να μη ληφθούν υπόψη οι δηλώσεις αλιευμάτων κορδέλας που υπέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας για τον καθορισμό του κοινού ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προδήλως ακατάλληλη.

75 Πρέπει να προστεθεί ότι, εν πάση περιπτώσει, το Βασίλειο της Ισπανίας δεν απέδειξε ότι ένα λιγότερο επιβλαβές για τα συμφέροντά του μέτρο θα παρείχε επίσης τη δυνατότητα επιτεύξεως των επιδιωκόμενων από το Συμβούλιο σκοπών.

76 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

77 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας προσάπτει στο Συμβούλιο ότι παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως καθορίζοντας μονομερώς κοινό ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα, ενώ, σε παρόμοιες υποθέσεις, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης είτε τήρησαν την αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων λαμβάνοντας υπόψη τις ιστορικές ποσοστώσεις αλιευμάτων των κρατών μελών κατά τον καθορισμό του ΤΑC είτε δεν καθόρισαν κοινό ΤΑC όταν ένα από τα κράτη μέλη εξέφρασε την αντίθεσή του επ' αυτού.

78 Συγκεκριμένα, πρώτον, κατά το 2011, κατόπιν συζητήσεων όσον αφορά το ζήτημα αν ένα νέο είδος, δηλαδή το βενθοπελαγικό κοκκινόψαρο, έπρεπε να συμπεριληφθεί στο ΤΑC που καλύπτει το κοκκινόψαρο, η Επιτροπή έλαβε υπόψη ισχυρισμούς της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Δημοκρατίας της Εσθονίας σχετικά με τον καθορισμό του ΤΑC του βενθοπελαγικού κοκκινόψαρου. Ακολούθως, η Επιτροπή, εξετάζοντας τη δυνατότητα καθορισμού ΤΑC για το λαβράκι από το 2012, αντιμετωπίζοντας την αντίθεση ορισμένων κρατών μελών, μεταξύ των οποίων η Ιρλανδία, επισήμανε ότι ο καθορισμός του ΤΑC για το είδος αυτό θα γινόταν λαμβάνοντας υπόψη το ιστορικό ύψος των αλιευμάτων κάθε κράτους μέλους, σύμφωνα με την αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων, και επέτρεψε στα κράτη μέλη να διαπραγματευθούν ελεύθερα μια συμφωνία κατάλληλη για όλους. Τέλος, η Επιτροπή, επιδιώκοντας πάντοτε τη συναίνεση, ενθάρρυνε ήδη από μακρού το Βασίλειο της Ισπανίας και τη Δημοκρατία της Πορτογαλίας να συνάψουν, όσον αφορά τη σαρδέλα, συμφωνία για τον καθορισμό ενός ΤΑC που να λαμβάνει υπόψη την αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

79 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή εκτιμούν ότι ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

80 Όσον αφορά την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 40, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 38, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το οποίο καθιερώνει την απαγόρευση κάθε διακρίσεως στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής και αλιευτικής πολιτικής, δεν αποτελεί παρά την ειδική έκφραση της γενικής αρχής της ισότητας, η οποία επιτάσσει να μην αντιμετωπίζονται παρόμοιες καταστάσεις κατά τρόπο διαφορετικό και να μην αντιμετωπίζονται διαφορετικές καταστάσεις καθ' όμοιο τρόπο εκτός και αν μια τέτοιου είδους αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, SFIR κ.λπ., C-187/12 έως C-189/12, EU:C:2013:737, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

81 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο καθορισμός κοινού ΤΑC για τον γρεναδιέρο των βράχων και την κορδέλα, καθώς και η μη συνεκτίμηση του ιστορικού ύψους των αλιευμάτων κορδέλας που δήλωσε το Βασίλειο της Ισπανίας, ήταν, κατά το Συμβούλιο, αναγκαία για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής προστασίας του γρεναδιέρου των βράχων σε κατάσταση χαρακτηριζόμενη από πολύ συγκεκριμένες περιστάσεις, όπως προκύπτει από τη σκέψη 59 της παρούσας αποφάσεως.

82 Το Βασίλειο της Ισπανίας δεν παρέσχε κανένα στοιχείο το οποίο να αποδεικνύει ότι τα παραδείγματα που παραθέτει προς στήριξη του τρίτου λόγου ακυρώσεως χαρακτηρίζονται από πανομοιότυπες ή παρόμοιες περιστάσεις με εκείνες που περιγράφονται στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως. Ειδικότερα, το Βασίλειο της Ισπανίας δεν απέδειξε ότι, στις υποθέσεις που επικαλείται προς σύγκριση, υπήρχε η πιθανότητα να είχαν παρεισφρήσει σημαντικά σφάλματα στις δηλώσεις αλιευμάτων ενός είδους υποκείμενου σε ΤΑC το οποίο, κατά την εκφόρτωση των αλιευμάτων, μπορούσε να συγχέεται με άλλο είδος μη υποκείμενο σε ΤΑC.

83 Επομένως, και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

84 Δεδομένου ότι δεν έγινε δεκτός κανένας από τους προβληθέντες λόγους ακυρώσεως, η προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

85 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη του Βασιλείου της Ισπανίας και το Βασίλειο της Ισπανίας ηττήθηκε, πρέπει το κράτος αυτό να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Η Επιτροπή, η οποία παρενέβη υπέρ του Συμβουλίου, φέρει τα έξοδά της, σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(υπογραφές)